

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petiti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národná Tiskarna“ telefon št. 85.

Zaupnice dr. Šusteršiču.

Z dežele, dne 7. maja.

Naši župniki in kaplani so poslednje dni razposlali zanesljivim županom sledečo litografirano okrožnico:

„Zaupno.

Velecenjeni!

Tavčarjeva spletkarja proti dr. Šusteršiču Vam je zadostno znana. Treba je, da sedaj možu, katerega radi njegovega delovanja v korist ljudstva srdito sovražijo združeni liberalci od Tavčarja do Wolfa, izrečemo popolno zaupanje našega ljudstva. Blagovolite zato takoj vkreniti, da ga občine Vasega okraja imenujejo častnim članom tekom prihodnjega tedna, ali pa vsaj vplivajte, da pošljejo nemudoma župani „Slovenca“ brzojavke, v katerih izreko dr. Šusteršiču popolno zaupanje. Na delo!

Slovensko katoliško delavsko društvo v Ljubljani.“

Ker naši župniki še niso v službi delavskega društva, ne moremo dvomiti, da se jim je famozna okrožnica poslala po knezoškofijskem ordinariatu ali po izvrševalnem odboru takozvane katoliško-narodne stranke. Da bode vplivala na razne podrepanke in analfabete, ni dvomiti. Živio žlindra! Odslej bodemo tudi poznali žlindraste občine. Ni dovolj, da se je dr. Šusteršič umazal z žlindro, hočejo njegovi podvrženci tudi vse nevedne občine vtopiti v žlindro. Včasih so samo cigani srkali smrdljivo žlindro iz umazanih pip, sedaj pa tudi naša ljubezniva duhovščina hoté ali nehoté zavziva to za spodobne ljudi sicer neprebavljivo hrano. Ako pastirju ugaja taka hrana, zakaj bi ne bila za ovce? Vidi se, da postane žlindrova stranka tudi žlindrasta!

Časniški glasovi o obsodbi dr. Šusteršiča.

III.

Navedli bi lahko še toliko časniških glasov o zadevi žlindre, da bi ž njimi napolnili cel letnik »Slovenskega Naroda«. Ožigosali so namreč Šusteršiča tudi vsi merodajni poljski listi, in pred nam leži cela skladnica manjših čeških listov, ki so dr. Žlindro počastili. Zadostuje pa naj, ako navedemo še konservativno »Politik«. Sodba tega glasila konservativnih veleposestnikov je toliko značilnejša, ker je »Politik« vedno simpatizirala z dr. Šusteršičem in mu, ko je odložil svoj čas mandat, posvetila pravi slavospev, dočim je bila naši stranki vedno neprijazna. »Politik« je pisala:

»Vsenemci so zopet dosegli uspeh, ker so jednega svojih najhujših političnih, narodnih in verskih nasprotnikov, namreč voditelja katoliško konservativnih Slovencev dr. Šusteršiča moralno porazili — to pot s pomočjo slovanskih strank... Nam ne prihaja na misel, braniti popolnoma nekorektno volilno postopanje dr. Šusteršiča niti ne čemo olepševati njegove brezobzirnosti in njegove ošabnosti, s katero postopa zlasti proti svojim nasprotnikom... in s katero brez usmiljenja vse pobije kar se njegovi volji upre. To pa trdimo, da je pri tej aferi bila žlindra le postranska stvar, politika pa glavna stvar, in da je dr. Šusteršič storil nerodnost, ko svojih volilnih manevrov ni lojalno priznal in ni vprašal, če le jedna nasprotnih strank ni izvrševala podobne volilne prakse. S tem vprašanjem bi se bil moral obrniti zlasti na Fr. Steina, ki je v volilnem procesu dr. Verkaufa, končanem pred nekaj dnevi, igral vse prej kakor sijajno vlogo....

Ko je bil naposled pri glasovanju posl. Stein s 118 proti 103 glasom tudi radi medklica »Dr. Žlindra« pardoniran,

zaoril je po dvorani vihar demonstrativnega pritrdjevanja, ki je čudno kontrastiral s scenerijo na desnici. Klopina desnici so bile na pol prazne, zakaj mnogo članov mladočeškega kluba, poljskega in konservativnega veleposestva so se absentirali.

Za grajo pri prvih dveh točkah (»suft« in »umazane roke«) so glasovali samo navzočni krščanski socialisti, češki konservativni veleposestniki, slovensko središče, katoliška ljudska stranka in Mladočeha Dyk in Hruby (Op. ured: Skupaj so vse te stranke dale Šusteršiču — 33 glasov!), pri tretji točki (»Dr. Žlindra«) so glasovali zoper Šusteršiča nemške stranke izvzemši krščanske socialiste, narodni Malorusi, liberalni Slovenci, opozicionalni Poljaki, češki narodni socialisti, Italijani, Mladočehi Udržal, Hořica in Jaroš ter češki konservativni veleposestnik Papstmann (Palfy, Czernin in Parish so se absentirali). Posl. Steinu so Vsenemci in nemški nacionalci priredili burne ovacije. Stein je torej ostal poštenjak, mej tem ko se je dr. Šusteršiču odrekla osebnostna čast.

Iz predstoječega citata »Politike«, ki je vendar nesumljiva priča, saj stoji z vsemi svojimi simpatijami na strani naše klerikalne stranke, je razvidno, da so se tudi slovanske stranke pri dotični razpravi odvrnile od dra. Šusteršiča. Absentiral se je celo baron Parish, ki je sicer Šusteršiča rad in izdatno podpiral in imel ž njim tesne zveze.

V Ljubljani, 8. maja.

Iz parlamenta.

Vlada je predložila državni zbornici proračunski provizorij za drugo polovico leta 1901. Provizorij je določen za šest mesecev, ker vlada nima upanja, da bi se finančni zakon za leto 1901. dognal še pred koncem t. l. Težišče parlamentarnega zasedanja leži v obravnavah, ki se vrše med vlado in strankami radi vodnih cest. Čehi so postavili nove predloge radi vod in

hudournikov na Češkem ter zahtevajo, da se investicijska in vodocestna predloga spravita hkratu in še v tem zasedanju državnega zbora na dnevni red. Načelniki klubov bodo imeli radi tega skupno sejo, kateri bo prisostvoval tudi Körber. Ker se nemški poslanci s Češkega radi svojih volilcev ne upajo upirati Čehom, in ker žele tudi druge stranke, da se doženeta obe veliki predlogi čim preje, se ni nadejati krize v parlamentu. Prihodnja seja državnega zbora bode v četrtek.

Zarota proti sultanu.

Iz Carigrada poročajo, da vlada v sultanovi palači velika razburjenost. Baje so dospeli tuji anarhisti v Carigrad, da umore sultana in razne poslanike. Sultanova palača in poslaništva so dobila močne straže. K selamliku ne sme noben tujec. Zanimivo je, da hoče turška pošta vsa pisma tujcev odpreti ter je o tem poslanike obvestila. Nastal je radi tega hud konflikt. Ker imajo v Carigradu še kugo, se je razburjenost še povečala.

Francija in Maroko.

V Afriki se pripravlja nova vojna. Med Francijo in Marokom je nastal najopasnejši konflikt. Radi vojaških operacij generalov Rissbourg in Serviére proti roparskim Berabcem so se prebivalci oaz Tuat in Tidikelt obrnili do maročanskega sultana za pomoč. Sultan je izjavil, da sicer ne more očistiti nastopila prostora, da je pozval južnoalgerske rodove, naj se upró temu, da bi Francozi zasedli oazi ter jim obljubil, da jih bo skrivaj izdatno podpiral. Sultan hoče pozvati maročanske rodove, naj vderó v francosko ozemlje, da tako preprečijo operacije Francozov na jugu. Francosko vlado je ta odgovor sultana ogorčil. Poslala je svojega poslanika v Tanger in križarico »d' Assas«. V Parizu se boje, da bode prihod te križarice pred Tanger začetek vojne z Marokom. Vprašanje pa je tem kompliciraneje, ker misli francoska vlada, da podpihuje sultana v Maroku angleška vlada. Angleški spletkarji so baje provzročili krvave dogodke v Margueritu. Da Francija res name

LISTEK.

Incognito.

Ruski spisal A. P. Čehov.

Preiskovalni sodnik Posudin se je pripeljal z vozom po neki stranski poti, katera je vodila v malo okrožno mestece Nikolskoje. Prejšnji dan je dobil brezimno pismo, katero je izdajalo izvestne uradne nerednosti nekaterih oblastnih, in ker je hotel te neredneže zalotiti, je stopil na mali postaji iz vlaka ter se peljal z najetim vozom, in to zategadelj, da bi ga ne poznal nihče.

»To pot mi ne uidejo«, je rekel sam sebi, ter si poravnal svoj kožuh, v katerega se je zavil do ušes. »Ti požeruhi mislijo pač, da so čisto na varnem, a se hudo motijo. Ko stopim nenadoma mejnje, jih prešine gotovo nepopisen strah! Hej, le čakajte! Jaz vam pokažem!«

Ko je tako že naprej slavil svoj uspeh, mislil je, da bi bilo jako kratkočasno, ako se kaj pomeni s kočijažem; ker je pa hotel poizvedeti o svoji populariteti, je obrnil pogovor takoj na svojo osebo.

»Povej mi, ali poznaš Posudina?« je vprašal kočijaža v lahkem tonu.

»Osebo ne, a drugače ga poznam

dobro!« je odgovoril kočijaž ter se smejal v brado.

»Zakaj se pa smeješ?«

»Vašemu vprašanju. Lahko si mislite, da poznam moža, kateri je postavljen sodnikom za nas vse. To je, če se smem tako izraziti, moja prekleta dolžnost in potreba.«

»No, to je že prav, a... kakšen je drugače? Je-li sposoben človek?«

»Dà, dà, sposoben je dovolj«, je odgovoril kočijaž zehaje, »in zna svoj posel. Komaj dve leti je tukaj, a v tem kratkem času ni storil malo.«

»Kako meniš to: storil?«

»Prvič, preskrbel nam je železnico, radi katere smo srčno veseli. Glejte, njegov prednik je bil v uradu pravi požeruh ter goljuf, a ko je prišel Posudin, je začel pihljati drug veter. Ne, Posudin se ne da podkupiti, take vrste človek on ni. Ponudite mu sto, dà, tisoč rubljev, ne vzame jih, ne, tega ne stori.«

»Hvala Bogu, da se me vsaj v tem oziru prav ceni«, je mislil Posudin od veselja poskakujoč, »kaj takega slišim rad.«

»In tudi fin in prijeten mož je«, nadaljeval je kočijaž; »niti najmanje ni ošaben. Ako pride kateri izmej naših ljudi k njemu ter se pritoži radi česar koli, mu da Posudin roko ter mu reče: »Sédite

rajši, dragi prijatelj«, in potem začne hitro svoje delo. Ko se mu naroči kaka stvar, sede v voz ter oddirja, kakor stekel pes. Dà, boljši je nego njegov prednik. No, tudi ta je imel svoje vrline in dobre lastnosti. Bil je mož jako spoštovan, in imel je tako dober glas, da je bil čaščen daleč na okolu po okrožju. Sedanji, to je Posudin, je res sposoben, a ima napako, da rad pije.«

»Hvala Bogu, to je res«, mislil je Posudin, »a kako pa veš, da rad pije?«

»Dà, sam nisem opazil tega, in sicer zato ne, ker ga nisem videl nikoli; a vsi vedo, da pije, in še celo jako rad. Pogledajte, ako je v kaki družbi ali pa na plesu, ne pije nikoli špirita, a se zato maščuje doma. Zjutraj, predno si izmenca spanec iz svojih oči, zahteva žganja, in ko mu prinese njegov sluga prvi kozarec, zapodi ga takoj še po drugem. In tako ves dan... A kakor rečeno, izven hiše ne stori tega nikoli. Zna pač ceniti svoj upliv in ugled. Ako je prejšnji pil, so ga videli vsi, a če pije ta, se zapre v svojo sobo. In da ne opazijo ljudje, da si rad namaka svoje grlo, si je dal napraviti neko posodico s cevjo ob svoji pisalni mizi. To posodo napolni z žganjem, potem pa sesa po cevki, dokler ni omamljen. In v svojem vozu ima jednako napravo.«

»Veliki Bog, kako pa more vedeti vse to?« je mrmral tiho Posudin razburjen, »celo stvar o posodici je že znana, to je strašno.«

»No, in ženskam se tudi ne more ustavljati«, je menil kočijaž in se obrnil, namuznivši se, proti svojemu vozečemu se gostu. »Dve ima v hiši. Prvo — imenuje se Anastazija Svanovna — smatrajo za njegovo gospodinjo, druga, no, kako se že imenuje, da, res — Ljudmila, katera dela v njegovi pisarni. A Anastazija zapoveduje, ima ga v svojih krempljih, in mora jo ubogati brezpogojno, radi tega se je ljudje boje bolj kakor njega. Dà, ženske znajo vladati. Potem pa ima še tretjo, katera stanuje na K.... cesti — v rudeči hiši na vogalu.«

»Moj Bog, celo za njena imena ve in za stanovanja«, je mislil Posudin osramočen. »To je ostudno in naravnost nesramno. — Povej mi, kako pa veš vse?« vprašal je kočijaža v jeznem tonu.

»Ah, to je obče znano. Njegovi lastni ljudje letajo okoli in pripovedujejo o tem, in sama Anastazija teka po ulicah ter se hvali s svojo srečo. — No, potem pa ima tudi to navado, da hoče ljudi zalotiti, ako ima svoje preiskave. Ako je hotel prejšnji sodnik iti kam, je dal že mesec prej razglasiti, in če je končno odšel, je delal čim

rava nekaj nevarnega, dokazuje svarilo bivšega voj. ministra, generala du Baraila, »starega Afričana«, ki se je izrekel odločno proti ekspediciji. General je dejal poročevalcu lista »Gaulois«, da je rabila Francija 20 let, predno je dosegla v Algeriji mir; še več časa pa bi bilo treba, da se uzone Maroko.

Vojna v Južni Afriki.

Angleški listi poročajo sedaj pogosto o slahem stanju angleške vojske in svetujejo, naj bi se sklenil mir. To dejstvo je pač najboljši dokaz, da gre Angležem v Južni Afriki prav zelo za nohte, in da je sklenitev miru za Anglijo pereče vprašanje, ki potrebuje nujne rešitve! Iz Kroonstada je došlo listu »Times« pismo, ki slika položaj angleške armade v najtemnejših barvah. Poskus Frencha, da bi izgnal iz republike Oranje vse Bure, se je ponesrečil, ali vsaj ni dosegel uspeha. Nič manje kot 75.000 mož angleških čet je treba za stražo železniških prog. Razen tega so še na glavnih točkah zveznih črt močne posadke. Tako je samo tretjina aktivne angleške armade na razpolago za operacije proti sovražniku. Še ta tretjina je z boleznimi jako oslajljena ter so vojaki radi 18 mesečne sila naporne vojne utrjeni in apatični. Tudi niso čete dovolj mobilne. Armada je potrebna miru ter bode treba še novih čet, da se čete odpočijejo. »Daily News« nujno svetujejo, naj se napravi vojni čim preje konec. Pišejo namreč: Resnični vzrok vojne je bila strastna želja bogatih in uplivnih kapitalistov, da bi dobili nadzorstvo (?) nad onimi kraji, kjer so najbogatejša zlata polja na svetu. Ko je lord Salisbury dejal, da ne hlepi Anglija niti po zlatih jamah niti po novem ozemlju, so kapitalisti zahtevali, naj svoje besede prekliče. Samo oni morejo torej imeti korist od te dolgotrajne nesrečne vojne, a zakaj naj bi Anglija zanje nadaljevala vojno? Tako se morajo vprašati vsi premišljeni volilci. Sedanja vlada ne more storiti ničesar, ali liberalno ministrstvo bi moglo predlagati pogoje, ki bi ne le končale vojne, nego Južno Afriko pomirile trajno. »Central News« pa že poročajo, da se v ministrskih krogih govori, da je dobil lord Kitchener naročilo, naj začne z Botho zopet mirovna pogajanja, in sicer na temelju svojega prvotnega načrta. Buri pri Hartbeestfonteinu, katero je general Babington prisilili k odločilni bitki, so se razpršili. Buri pri Detuinu, zahodno Kenhardta, in na Swartskopu, južno Brandoleija, so se utrdili. Razen teh dveh burskih oddelkov v Kaplandiji pa imajo svoje oddelke še Malan, Scheepers, Hugo, in Kruitinger ki so se umaknili proti vshodu. Major Crowe je imel s Kruitingerjem pri Driefonteinu boj. Buri so imeli pet ranjencev. Oddelek Kruitingerja pa je pri Raynerju vzel vlak z živili in ga zažgal. Delarey je 29. aprila pri Lopfonteinu pobil oddelek Babingtonovih čet. Vse topove so jim vzeli Buri, dva bataljona sta se udala. Drugi so bežali proti Johannesburgu, kjer

večji hrup in šunder. Predno je začel zaslišavanje, se je dobro najedel in napil, in mej zaslišavanjem je tudi pil, zmerjal in bil z nogami... A ta, katerega imamo sedaj, se vede povsem nasprotno... Ko zavoha kaj napačnega, splazi se tiho od hiše, — se pelje z železnico — izstopi na stranski postaji ter se pelje z vozom dalje. Zavije se v svoj kočuh do ušes ter govori s prihuljenim glasom in potem misli ta butelj, da ne ve nihče, kdo da je.

»Dá, a na čem ga spoznajo?«

»Ah, saj se ga lahko spozna! Ako dospe do poštne postaje, mu vedno ni kaj v redu: ali je premraz ali pa prevroče in zrak v sobi mu tudi nikdar ni povolji. Potem zahteva vedno pečene piške s kumaricami ter vkuhanim sadjem. Torej če se pripelje kdo do postaje ter zahteva pečenih pišk in prikuho, vedo takoj, da je prišel Posudin. No, in potem se ga spozna po duhu in na tem, da čita v postelji. Predno gre v postelj, poškrupi samega sebe in svoje perilo z dobro dišečo vodo, potem pa leže v postelj ter čita pozno v noč... Dá, njega se lahko spozna, to je —!«

»Obrni, tepec«, je zaupil Posudin na kočijaža, »ali hočeš takoj obrniti ter peljati na postajo, ti neumnež!«

»Dá, Vaša milost«, je rekel kočijaž v strahu ter obrnil hitro svojega konja v ono smer, odkoder sta dospela.

jih je sprejel Methuen. Tudi pri reki Seacow so dosegli Buri sijajno zmago, radi česar so bili dotični angleški oddelki — konjeniki in pešci — kaznovani. Tudi pri Philippstownu so dosegli Buri pred dvema tednoma zmago ter ujeli več sto konjenikov. Položaj se je za Bure obrnil jako ugodno, zato ni čudno, da želi Anglija mir!

Dopisi.

Iz Rakeka, 6. aprila. »Slovenec« je v št. 99 do 101 naznanil poln radosti zmago »katoliško-narodne« stranke pri občinskih volitvah občine Rakek, katere so se vršile 30. aprila in 1. majnika t. l. V teh noticah nahaja se dober košek lažij, in resnici na ljubo podamo sledeče v pojasnilo. Dopisun »Slov.« št. 101 omenja, da se je vršila občinska volitev to pot v drugi (!), in sicer popolnoma pravilno, in da se ni kršila nobena določba občinskega volilnega reda; nekako čudno pa doni nadalje: »Če bi vsaka malenkost dajala povod, da se volitev ovrže, bomo volili še najmanj trikrat!« — tedaj ti katoliški v družbi z nekaterimi takozvanimi katoliškimi možmi nimajo čiste vesti in priznajo sami zopetno sleparstvo. Temu se pa ni čuditi, saj ima oče župan kot steber poleg sebe čudne značajneže. Naši škodaželni klerikalci se ne boje sleparij in častikraje — Volitev bila je zelo burna, da, v III. razredu celo interesantna. Tu se je šlo za žive in mrtve. Klerikalci prignali so na volišče vse do zadnjega moža, v tem ko smo imeli mi še dokaj v rezervi. Slabo vreme ni branilo priti na Rakek župnikoma Podboju in Regnu, dekanu cerkniškemu, in kaplanu Lavrenčiču. Ti so gnali na vse mogoče načine ljudi skupaj; odlikoval se je posebno konjiček krčmarja Korčeta iz Cerknice, kateri je neprehoma prepeljal katoličane na volišče. Nesramno laž pa je izrekel »Slovenec«, ko nam predbaciva, da smo vlekli ljudi iz postelje. Bilo je ravno nasprotno. Ko je uvidel oče župan, da gre precej tesna, je skozi okno obupno klical na pomoč: »Možje katoličani, pojte volit, tu se gre za vero in za naše duše!« Na ta ukaz zapodili so se možje v hiše ter vlekli ljudi, na pol opravljene na volišče. Najbolj spreten je bil neki Bombač, »kapo-fakin« tvrdke Feltrenelli, ki je zvelkel moža na pol opravljenega proti svoji volji na volišče, kateri pa do besede ni mogel, tako da ga je vladni komisar opomnil, naj voli ali pa odide. Jednaci slučajev imamo še več. »Kapo-fakin« Bombač ima pa pri tvrdki Feltrenelli — čudo — prvo in mogočno besedo, saj se govori, da ima šefa pod komando. Tvrdki čestitamo na tako izvrstni moči! Pa saj je še kaj lesnih trgovcev na Kranjskem — kmet vedi to! Med volilce mešal se je tudi neki Štefek iz Ljubljane. Ta bi prišel kmalu ob prst, ko mu je stopil neki navihan liberalac na nogo. »Oh!« — je bilo slišati — več se pa fantič ni upal izreči. — Laž dopisnika je tudi, ko omenja, da se je pilo za tretji stotak pri »Jeršanu« na Uncu. Možje volilci šli so res v to gostilno, a pili so za svoj denar! V II. razredu bili so klerikalci za 4 glase v večini in to, kakor omenjeno, ker je bilo prisiljeno mnogo volilcev, da so volili proti svoji volji. Prevarili so jih z vednim govoričenjem, da se gre za vero in njih duše. V I. razredu pokazalo se je pa delo prebrisanih in zvitihih hinavcev; v tem razredu prišel je namreč voliti tudi zastopnik južne železnice s pooblastilom, a čakal je zaman, da bi bil poklican. Končno je vprašal, kaj da je to, da se ga ne pokliče. Zdaj je bil katoliški župan razkrinkan, da je črtal, po reklamaciji ki dobi, južno železnico, ker mu je bila zelo nevarna! Proti temu vložil se je protest. Tudi v tem razredu je bila udeležba polnoštevilna — razun necega gospoda, kateri se je v resnici zbal za dušo — in tudi knez Windischgrätz čutil se je dolžnega, da je poslal na volišče svojega oskrbnika, g. Hanuša. Župnik Podboj došel je tudi in ni se sramoval glasovati, dasi je bil voljen častnim občanom le s pičlo večino! Kot glavni agitator klerikalne stranke bil je pa o. kr. poštar L. Ševar. — Ta je obredel v zadnjih dneh z dobro znanim tajnikom Kobetom vse hiše in napol vse svoje moči v p. id klerikalcem.

Končno bodi omenjeno, da klerikalcem prav privoščimo veselje nad to zmago in čakamo rešitve ugovora. — Vsa čast pa možem volilcem, kateri so na svoje prepri-

čanje se držali krepko, posebno naj omenimo one iz Cirknice in okolice, da so nam pripomogli do zmage v III. razredu, na katero se upali nismo.

S ptujskega polja, 7. aprila. (Postaja Sterntal). Nedavno poročali ste v cenjenem svojem listu, da je železniška postajica Sterntal najbrže edina v Avstriji, ki nima niti čakalnice, niti vozne ceste do postaje. To je resnica, in da se ta nedostatek popravi, poslalo se je že nebrojno pritožeb na pristojno mesto in nekaj občin s ptujskega polja vložilo je ob enem tudi prošnjo, da se postajica Sterntal razširi v postajo s potrebnim skladiščem, kar bi bila za bližnje občine, ki imajo dve do tri ure bližje do Sterntala kakor do Ptuj, z ozirom na veliki trgovski promet v teh krajih, velikanska dobrota. Občine Ptujška gora, Majšperk, Sv. Lovrenc, Cirkovce izvažajo vsako leto nebrojno množino poljskih pridelkov, sadja, vina, drv, svinj, živine itd. Iz kamenolomov blizu Majšperka izvažajo se neprestano na tisoče meterskih centov kamenja za stavbe, — in vse to mora na daljnjo postajo ptujsko, da si imamo skoraj pred nosom Sterntal, ki je kakor nalašč vstvarjen za postajo. Da se ptujski Nemci postaje Sterntal bojijo je samo ob sebi umevno, kajti mnogi vozniki, ki vozijo blago na Ptujsko postajo, bi izostali, in z njimi izostal bi seveda tudi marsikateri slovenski groš. Komaj so toraj Ptujčani o postaji Sterntal slišali nekaj zvoniti, že so zagnali velikanski krik in vik in neki ptujski dopisnik javka v »Grazer Tagblattu« o veliki nevarnosti, ki preti Ptuj, blati, kakor navadno naše voditelje ter jih dolži, da delajo vedno le za svoj žep, naj hujskajo kmečko ljudstvo proti nemškemu mestu in nemškim trgovcem, da jih bojkotira, pravi, da ne bode imelo ljudstvo od Sterntala nikakih koristij ter piše doslovno:

»Ako hoče kmet svoje pridelke postaviti na trg, vpreže še le tedaj konje ali vole, kadar ima ob enem tudi druga opravila. Kmet namreč prav dobro ve, da je čas denar in da zamudi mnogo časa, ako vseh svojih različnih kupcij ne opravi na enkrat. On pelje torej svoje pridelke še le tedaj na trg, kadar potrebuje drugih stvari, da jih s svojimi pridelki zamenja, — ali pa kadar ima opravila pri uradih in drugod. Vzemimo torej Sterntal ima velik kolodvor, veliko skladišče za blago in lepo privozno cesto. Kaj bode sedaj napravil kmet, ki je navajen in primoran svojo zelenjad, krompir, perutnino, svinje in živino na trg postaviti, z vsem tem v Sterntalu?! Mora pa tudi radi davkov k davkarji, radi dedščin k sodniji, radi drugih stvari h glavarstvu, mora na pošto, mora k notarju, mora k hranilnici ali posojilnici itd. Da, za božjo voljo, kaj pa hoče potem v Sterntalu? On mora vendar na trg v Ptuj in druga opravila more vendar le samo v mestu opraviti, kjer so oblasti uradi in notarji. In če si hoče kupiti kose, srpe, obleko in druga potrebna živila, tako vendar ne bode hodil iz Sterntala, kjer prav ničesar ne dobi, potem še le v Ptuj.«

Tako »Grazer Tagblatt«. Bolj jalovih dokazov pač ptujski dopisnik ni mogel navesti. Kakor smo že v uvodu povedali, želijo občine postajo s skladiščem v Sterntalu edino le radi tega, ker imajo v Sterntal dobre dve do tri ure bližje kakor v Ptuj. Kako bode naš kmet svoje pridelke prodal, zato naj pač Ptujski Nemci nikari ne skrbijo. Kmetje s ptujskega polja vozijo sploh svoje pridelke rajše v Maribor kakor v Ptuj, ker jih tam boljše prodajo in če bode Sterntal postaja, potem jih bode tudi lahko z železnico dalje peljali. Kar se pa tiče oblasti in uradov, dovolimo si dopisnika v »Gr. Tagbl.« samo vprašati: »Kje pa so na postaji v Možgancih, katere so ravno toliko oddaljene od Ptuj, kakor Sterntal, oblasti, uradi in notarji, kje je v Možgancih davkarja, sodnija ali glavarstvo?! In vendar je vsak kmet vesel, postaje v Možgancih ker mu ni treba blaga voziti v Ptuj, kamor ima dve uri dalje. Kar pa je za Možgance prav, to bode gotovo prav tudi za Sterntal in delali bodemo z vsemi močmi na to, da dobimo v Sterntalu postajo s skladiščem, bodisi to ptujskim gospodom prav ali ne.«

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. maja.

— **Osebnosti.** Glavni davčni kontrolor v Kranju g. Anton Orehek je imenovan glavnim davkarjem v Ljubljani, davčni oficijal v Ljubljani gosp. Anton Ruda pa glavnim davčnim kontrolorjem v Ljubljani.

— **Občinski svet** ima v soboto, dne 11. maja 1901, ob šestih zvečer v mestni dvorani redno sejo na dnevnem redu so: Naznanilo predsedstva in poročila o izidu letošnjih dopolnilnih volitev v občinski svet in o ugovoru nekaterih volilcev; o določitvi funkcijske pristojbine županove. Potem bo volitev župana. Glede volitve župana določa § 29. alin. 2. občinskega reda za Ljubljano: K tej volitvi, katero je izvršiti pod predsedstvom po letih najstarejšega občinskega svetovalca, povabiti je vse člane občinskega sveta z dostavkom, da tisti, ki brez veljavnega izgovora ali ne pridejo ali pred končano volitvijo odidejo, izgube svoj svetovalski posel in tri leta ne smejo biti izvoljeni, in da vrhu tega zapadejo na občinsko korist globi, katero sme občinski svet naložiti do zneska 200 K. — Volitev podžupana (§§ 19. in 21. občinskega in § 31. občinskega volilnega reda.) Volitev osmero stalnih odsekov (§ 55. obč. reda) in dopolnilne volitve v posebne odseke, in sicer: a) v klavnično ravnateljstvo (1 član); b) v direktorij mestnega užitninskega zakupa (1 član); c) v direktorij mestnega vodovoda (1 član); d) v direktorij mestne elektrarne (3 člani); e) v kanalizačni odsek (1 član); f) v regulačni odsek (3 člani); g) v upravní odbor mestne hranilnice (1 član); h) v disciplinarno komisijo (3 člani); i) v naborno komisijo (3 člani); j) v komisijo za odmerjenje vojaške takse (1 član); k) v nadzorovalni odsek za mestno jubilejsko ubožnico (3 člani); l) v nadzorovalni odsek za mestno deklško osemrazrednico (2 člana).

— **Zaupnice dr. Žindri.** Iz današnjega članka razvidijo čitatelji, kako se kujejo zaupnice dr. Šusteršiču in kako gorostasna smešnost je trditi, da so te zaupnice izraz ljudskega mnjenja. Nekateri duhovniki so se s posebno velikim oduševljenjem lotili kovanja zaupnic. Tako prijavlja »Slovenec« včeraj naslednjo brzojavko: »Poljane 7. maja. Živi naj dr. Šusteršič! Kveder naj gre po copatah. Farna knjižnica v Poljanah«. — Torej tudi farna knjižnica izreka Žindri zaupanje!! Upamo, da bodo tudi drugi duhovniki posnemali ta izgled. Kako impozantno bo čitati telegrafične zaupnice s podpisi »Farovška vinska klet v X.« »Proštovska špajskamra v Y.« Številno zaupnic bi se tako znatno pomnožilo, tako da bi imel Žindri vsaj neko tolažbo za uničujoči poraz, ki ga je zadel v državnem zboru.

— **Obupni poskusi.** Šusteršič se kar ne more ločiti od mandata. Mož je tako zaverovan sam v sebe, da je izgubil tudi zadnjo iskrico prevdarnosti. Rad bi s svojo rabulistiko vsaj kolikor toliko premotil javno mnjenje. V ta namen je sestavil po obsodbi državnega zbora neki opravičevalni spis, v katerem se opira radi žindre. Poslal je ta spis vsem uredništvom dunajskih listov. Klerikalna »Reichswehr« je ponatisnila nekaj tega žalostnega opravičevanja, ki ne obsega čisto nič družega, kakor to, kar je Šusteršič že v državnem zboru povedal, »Arbeiter-Zeitung« je z nekaterimi hudomušnimi opombami potrdila samo sprejem, priobčila pa tega spisa ni, drugim listom pa se sploh ni zdelo vredno omeniti ta spis, ampak so to skrpucalo vrgli v koš, ker so popolnoma prepričani, da je sodba vseh sodišč in državnega zbora docela pravična!

— **Duhovnik obsojen radi žaljenja Velikanstva.** Notranjski regovilež V. Mlejnik, kurat pri Sv. Ivanu pri Matenji vasi, je na jako slabem glasu. Nesrečni farani so že večkrat milo prosili, naj se tega človeka odstrani, a vse je bilo zastonj. Mlejnik je brutalno brezobziren agitator, in zato je moral ostati na svojem mestu. Tudi v listih se je neštevilnokrat pisalo o njegovem počenjanju, toda škof se za vse to ni zmenil. Za časa zadnjih državno-zborskih volitev je Mlejnik razvil veli-

kansko agitacijo. Dne 24. januarja je imel pri podžupanu Ogrizku v Rakitniku shod, na katerem je veliko politikoval, sramotil poslance, sramotil parlament in kakor kak anarhist na drzen način žalil celo cesarja. Radi tega je bil Mlejnik po orožniških naznanjen sodišču in se je danes pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani vršila obravnava proti njemu. Obravnava je bila tajna. Zasllišanih je bilo 13 prič. Vilko Mlejnik je bil spoznan krivim hudodelstvom razžaljenja Veličanstva in obsojen na štiri mesece težke s postu poostrene ječe ter na povrnitev sodnih stroškov. Zagovornik je bil g. dr. Ferdinand Eger. Čestitamo, gospod knezoškof, ki ste gluhi in slepi za počenjanje svojih duhovnikov!

— „Pri nas je korajža, pri vas je pa ni“. Z Bleda se nam piše: Poraz dr. Žlindre smo pri nas pozdravili z velikim veseljem. Še klerikalci so rekli: „Prav mu je!“ Posebno smo se smejali Žlindrovi izjavi, da se ne bode nikdar dvojeboval. Seveda, ko bi bil nasprotnik brez orožja, bi se tudi Žlindra streljal. Ti klerikalci so pač grdi strahopetneži. Gredolčič v Gorici se groze trese, če kak liberalci le namigne, da mu bo dal zausnico, in hitro teče po drž. pravdnika, Šusteršič pa nosi revolver k sodnim obravnavam, ker se boji, da ga kdo od strani pogleda. To smo liberalci drugi ljudje! Evo dokaza! Pri neki volitvi je eden prvih klerikalcev položil revolver na mizo in rekel: »liberalci P. mora biti še danes mrzel«. To je bilo res hudodelstvo nevarnega pretenja. P. je šel vprašat odvetnika, kaj naj stori. Odvetnik je rekel, da lahko napravi kazensko ovadbo, če se je rečenega klerikalca bal. P. pa je odgovoril: »S puško in z revolverjem se ga ne bojim« — in ni napravil ovadbe. Kaj pravite, dr. Gredolčič, k temu? Tudi v drž. zboru so klerikalci pokazali svojo strahopetsvo. Nobeden klerikalec se ni upal braniti Žlindro, tako da se je moral ta sam priti. Gorenjci smo pričakovali, da se oglasi Pogačnik, pa tudi temu je zmanjkalo korajže. So pač junaki.

— Unijatsko gibanje v Rojanu. Gospod Franjo Klemenčič v Trstu nam piše z ozirom na njega tikajoči se dopis v št. 99 z dne 1. maja: Ni res, da sem jaz potem, ko sem izvedel, da so »Slovenčev« krogijatskemu gibanju sovražni, se odtegnil sodelovanju in se preselil iz Rojana daleč proč. Res je namreč, da jaz nisem nikdar sodeloval na unijatski propagandi, ter da sem se iz Rojana preselil iz docela zasebnih vzrokov. Ni res, da sem jaz, da bi ne prišel ob tistih par kronic, ki mi jih plačuje »Slovenec«, premenil svoje prepričanje o unijatstvu. Res je marveč, da sem jaz glede unijastva še vedno istega prepričanja, da to gibanje utegne sicer imeti ugodnih posledic za tržaške Slovence, da bo pa škoda, ki nastane iz tega gibanja, za celokupno Slovenstvo večja. Sklicevaje se na Vašo pravicoljubnost, Vas nadalje prosim, da blagovolite dati mesta še sledeči moji izjavi: Jaz nisem zakrivil, da je »Slovenec« priobčil notico »Protikatoliško gibanje v Rojanu«, zaradi katere notice se je proti meni uprizorila tolika gonja v »Eдинosti«, v zasebnih pismih in ustno.

— Namestniški svetnik Schwarz ponesrečil. Bivši okrajni glavar v Postojni in v Novem mestu, Friderik vitez Schwarz, ki je bil v časih hudih bojev mej njim in našo stranko znan s priimkom »Feketek«, je ponesrečil. Vitez Schwarz je bil v Grinjanu pri Trstu na neki komisiji. Tam je prišel mej dva vlaka in bil hudo poškodovan. Prenesli so ga v bolnico v Trst, kjer je štiri ure pozneje umrl. Dasi je bilo vse polno raznih gospodov v tisti komisiji, vendar ne ve nihče natančno povedati, kako se je zgodila ta nesreča. Uprav obšedovanja vreden je hladnokrvnost, s katerim je prenašal vit. Schwarz strašne bolečine. Ko so ga pripeljali v Trst, ga je tam čakal brzojavno naročeni duhovnik. Schwarz je dobro vedel, da mu ni pomoči, in je vsled tega najprej zahteval, naj se ga prepelje na njegov dom, potem pa se udal in se pustil prepeljati v bolnico. Tu so mu grozno zmečkano nego amputirali. Schwarz se ni pustil narkotizirati pač pa mej operacijo rekel, da se smrti nič ne boji. Pomagala tudi ni operacija.

— „Glasbena Matica“. Ker je sedanjí oddelek slušateljv pouka v harmoniji tvari no predmeta dokončal, otvori se v soboto, 11. t. m. v šoli »Glasbene Matice« nov tečaj pouka v harmoniji in v četrti tek, 16. t. m. nov tečaj pouka v kontrapunktu. Vse one, kateri hočejo svojo glasbeno izobrazbo v harmoniji, kontrapunktu in pozneje eventualno v kompoziciji spopolniti, opozarjamo na otvoritev teh tečajev, katere vodi koncertni vodja g. Matej Hubad. Oglasila sprejema v uradnih urah (vsak dan od 4.—5. ure) šolski vodja g. Fran Gerbič.

— Dobrodelni bazar. Sestanek vseh pri bazarju sodelujočih dam pri gospe baronici Heinovi, ki je bil iz prva določen na jutrišnji dan, je preložen na petek dne 10. t. m. ob 5. uri popoldne.

— Prošnja do rodoljubnega občinstva. Nadarjeni pesnik, vseučilišnik gospod Ivan Muren — Aleksandrov je nevarno obolel na svojem stanovanju v cukrarni na Poljanah. Mladi mož živi zadnji čas, ko mu ni več mogoče opravljati službe, v bedi ter je v tvojem žalostnem položaju navezan le na podporo dobrotvornih rodoljubov. Pripravljeni smo, poslane nam darove izročiti obolelemu gospodu.

— Novi železniški projekti. Gospod Štefan pl. Danbach v Zagrebu je dobil dovoljenje, da sme izvrševati tehniške priprave za zgradbo normalnotirne lokalne proge od Brežic čez Kostanjevico v Novo mesto in od kake postaje na progi Zidani most-Brežice do Sv. Križa, kjer bi se proga združila s projektirano železnico Grobelno-Rogatec-hrvatska meja.

— Nemški schulvereln. Iz Maribora se nam piše: Podružnica nemškega »Schulvereina« za Srednje in Spodnještajersko imela je tukaj v nedeljo, dne 5. t. m., svoj letni občni zbor, pri katerem se je bridko tožilo, da pomanjkuje denarja, da nekatere podružnice ne plačujejo svojih prispevkov, in s kislimi obrazi vzeli so udeležniki zborovanja poročilo referenta državnega poslanca dra. Wolffhardta na znanje, da so bili dohodki društva za leto 1900 čez 30.000 K manjši kakor leta 1899, dasi so bili izdatki za 1900 okoli 30.000 K večji kakor leta 1899. Mi Slovenci moramo se le veseliti takih nengodnih materialnih uspehov navedenega društva, katero dela, kakor je dr. Wolffhardt pri zborovanju povedal, v prvi vrsti na to, da uniči na Spodnjem Štajerskem slovensko-nemške šole in ustanovi v vseh naših mestih in trgih le izključno nemške šole, v katere lovi potem slovenske otroke ter jih ponemčuje. Med raznimi govorniki čutil je potrebo tudi ljutomerski »nemški« notar Thurn, da se potoži proti ljutomerskim Slovincem, katerih se tamošnji Nemci le z največjo silo zamorejo ubraniti, ter poprosi za podporo za dozidanje tamošnje nemške šole, češ, da so ljutomerski Nemci veliki reveži in ne morejo sami pokriti stroškov za dozidanje šole za tretji razred. Mi bi g. notarju Thurnu svetovali, naj se obrne v tej zadevi na ljutomerske Slovence, kateri bodo revnim Nemcem gotovo radi segli pod roke. Saj se gre vendar za toli potrebno nemško šolo, v katero hodijo skoraj samo slovenski otroci!

— G. Simon Kukec, narodni pivovarnar v Žalcu in v Laškem trgu, je poslal pretečeno leto na svetovno razstavo v Pariz svoje izdelke marčnega, granatnega in cesarskega piva. Te dni je prejel veliko zlato svetinjo s pohvalno diplomom. Ako pomislimo, da je bilo v Parizu razstavljeno najboljšo pivo skoraj celega sveta, moramo biti Slovenci pač ponosni, da se je naša domača trdka tako pohvalno odlikovala. To priznanje pa je tembolj pomembno, ker je g. Kukecovo pivo varjeno izključno le iz savinskega smelja.

— Iz blaznice na Studencu je ušel dne 5. t. m. znani tat Jurij Rogel iz Zg. Bernika.

— Dva prisiljenca sta se danes zjutraj pri delu v jami sprla in strelala. Obdelovala sta se s kladvi in sta neki oba poškodovana.

— Iz hiralnice je ušel včeraj popoldne umobolni Anton Salen. Policijski stražnik ga je ujel in odpeljal nazaj v hiralnico.

* Samomorski poskus duhovnika. V Krakovu je blizu cerkve samostana Norbertink skočil v Vislo upokojeni vojaški vikar, pater Schlaghammer. Rešili so ga z največjim naporom. Delavci so pripovedovali, da je skočil vikar v Vislo z besedami: »Gnusno življenje!« Vikar je nevarno bolan.

* Napaden škof. Proti klerikalcem nastopajo tudi na Portugalskem vedno odločnejše in zahtevajo vedno glasnejše, naj se vpliv in moč duhovščine omeji. Pripetilo se je že več demonstracij, nedavno tudi proti škofu v Coimbi, ki se sicer malo meša v politiko. Škof je bil povabljen k neki promociji na vseučilišče, da bi bil po velikoškolskem običaju »boter« doktoranda. Ko se je med promocijo omenilo tudi škofovo ime ter se ga je imenovalo »boter«, je mnogo visokošolcev in tudi nekaj profesorjev začelo kričaje protestirati. Škof je hotel oditi, a dijaki so ga zgrabili za talar in ga ometavali s protiklerikalnimi oklici. Bil je velikanski škandal, ki dijaštvu ni na čast ter je liberalne težnje v Coimbri jako kompromitiral. Demonstracije so se vršile še na ulici. Škof se je komaj rešil v svoj voz. Več velikošolcev je zaprtih ali izključenih.

* Samomor v obrokli. V Vel. Varadinu je umrl samomorilec krojač Mijo Bedeković na strašen način. Ustrelil se je z revolverjem dvakrat v glavo, a ni bil mrtev. Zato je sedel in napisal tele vrste: »Po dveh streljih pišem te vrste. Kakor vidim, ne morem umreti. Poskusim se še enkrat ustreliti. Ako ne umrem, se obesim«. — In res, krojač se je ustrelil še tretjič brez uspeha. Našli so ga obešenega!

* Pariški pobiralci cunj. V Parizu je 40.000 oseb, ki se žive le z brskanjem po smeteh in gnojiščih ter iščejo cunje. Razdeljeni so v troje razredov: 15.000 je pometačev, 20.000 tekačev in 3—4 tisoč ponočnih pobiračev. To so najubožnejši ljudje, katerih posel jih kmalu uniči. Navadno namreč že v mladosti nalezajo neozdravne bolezni.

* Visoka starost. Metuzalem je živel 969 let. Baje pa so takrat računali leta drugače in so bila leta dokaj krajša kot dandanes. Pater Maffena, zgodopisec Indije, se spominja moža Nunisa de Cugna z imenom, kateri je leta 1566 kot 370leten starel umrl. Štirikrat so se mu baje obnovili zobje, lasje in brada. Tomaž Carn, ki je 18. januarja leta 1588. umrl, je imel po župni statistiki Sv. Lenarta v Shoredu na Škotskem, 207 let. Na Ruskem je živel leta 1825 mož, ki je imel že 202 leti. Don Juan Taveira de Lima, je umrl leta 1738 v svojem 198 letu. Gillour Macraigne živel je na ednem domu 198 let. Opat Janez Baldek je dočakal 185. leto in toliko tudi Peter Čarkan z Ogrskega, po rodu baje Slovak. Jan Roveu, po rodu pravi Slovak, je umrl v 172. letu, njegova žena pa jih je dočakala 164. V Frideriktownu v Sev. Ameriki umrl je l. 1797, 180leten mulat. — Henrik Jenkim, je v dec. 1670 umrl v 169. letu. V starosti sto let je še plaval, pa je obiskal tudi peš še ljudski zbor v Jorku. Leta 1743. postavili so mu v Boltonu lep spomenik. Norvežan Jonas Surington, ki je leta 1747. umrl, dočakal je 159 let. Bil je večkrat oženjen, zapustil je vdovo, staro 103 leta in 9letnega sinka. Maria Prion je umrla leta 1838. v St. Bealnu na Francoskem, stara 158 let. Po smrti svojih roditeljev je podedovala majhno hišico, katero je v svojem 66. letu za neki znesek letnega prevžitka prodala. Nasledniki in kupci tega doma so ji morali torej celih 92 let plačevati dogovorjenih letnih 162 frankov. Poslednjih deset let ni uživala že drugega, kot sir in kozje mleko. Ko je umrla, truplo ni tehtalo več kakor 42 funtov. Tomaž Danun iz Leighton je umrl leta 1635. v 152. letu svoje starosti. Par mesecev pred svojo smrtjo predstavljen je bil kralju Karlu I. Morda bi bil živel še dalje, ali poslednji čas se je v družbi nekega grofa udal pijači.

Književnost.

— „Slavjanski Vjek“ ima v svoji 20. številki naslednjo vsebino: K Čeham. Svato pluk Čech. — XIX. vjek s slavjanskoj točki zrenji a. G. A. Ilinskij. — K voprosu o nacjonalizme I. V. Kamenskij. — Nacjonalnaja srednjaja škola i kirilica, kak

asnovnije uslovija kulturnova vzaimaobščeni- nija Slavjan. Pavlid. — Navajavljenje revniteli ruskova jaziká. In A. Javorskij. — Njekatorije svjedenija iz žizni M. G. Cerijajeva. A. M. — Slavjanskve blagatvartelnoe učreždenije v Berlinje. V. G. — Slavjanskije kulturnije novosti. — Važdjam slavjanstva. Križanovskij. — U tkača. A. Finberk. — Listki. Vjedi — kako. — Slavjanskoje tergovno — pramišlenoe abščestvo v Moskve. — K voprosu o vseslavjanskijh sjezdah. Pismo v redakciju. A. L. Lipovskij V. N. Karablev. — Vazvanije čeških sako- lov k bratjam Slavjanjam. Pačtavij ješčik.

— „Dokumente der Frauen“, du- najski polmesečnik, prinaša v svoji zadnji številki sledeče sestavke: Mädchenlyceen. Siegmund Kraus. — Die freie Ehe. Jaques Mesnil. — »Die Kunst im Leben des Kindes«. Wilhelm Spohr. — Zur Frauenbewegung. — Ta vedno zanimivi list tudi našemu inteligentnemu ženstvu toplo pri- poročamo!

Telefonska in brzojavna poročila.

Nova vas pri Rakeku 8. maja. Vse zaupnice konsumnih društev in neizkušenih kaplanov ne ozdrave žlindre. Bog živi narodne poslance!

Il. Bistrica 8. maja. Laž je, da je vse ljudstvo za Šusteršičem. Vsi, ki nam je poštenost sveta, kličemo: Fej njemu in vsem onim, ki mn dajejo potuho. Trnovski liberalci.

Vipava 8. maja. Živela kranjska prvaka dr. Tavčar in Plantan. Pereat žlindra! Slapenski naprednjaki.

Trst 8. maja. Čast in priznanje tistim žlindrinčarjem, ki izrekajo Šusteršiču zaupnice. Gliha vkup striha! Zdaj vas saj poznamo!

Liberalci.

Dunaj 8. maja. O fuziji „Hrvatsko-slovenskega kluba“ s Šusteršičevim klubom se nič več ne sliši. „Hrvatsko-slovenski klub“ je imel včeraj pač sejo, toda ta stvar se niti omenila ni. Člani „Hrvatsko-slovenskega kluba“ stoje na stališču, da je sploh vsak razgovor o združenju obeh klubov izključen, dokler je Šusteršič član tega kluba in klub z njim solidaren.

Dunaj 8. maja. Ministrski pred- sednik Körber in minister Rezek sta imela danes s parlamentarno komisijo češkega kluba dolgo posvetovanje v zadevi vodnih stavb. Körber je Čehom stavil povsem nove konkretne propozi- cije. Čehi so izjavili, da je na tej pod- lagi mogoče doseči zjedinjenje. Parla- mentarna komisija mladočeškega kluba bo jutri klubu o tem poročala in sta- vila svoje predloge, kako naj se vladi odgovori. Takisto sta imela Körber in Rezek danes posvetovanje z zastopniki češkega veleposestva.

Dunaj 8. maja. Danes je bila pri Körberju in pri resortnih ministrih de- putacija hmeljarjev iz vseh dežel pro- sit, naj se pri sklepanju novih trgov- skih pogodb vpošteva velikanška ino- zemska konkurenca in hmeljarstvo va- ruje. Vlada je obljubila varovati korist hmeljarjev.

Budimpešta 8. maja. „Pester Lloyd“ priobčuje vsebino pogovora z nekim državnikom. Ta je rekel, da Čehi pri vodnih stavbah nimajo poli- tičnih namenov. Od uspeha pogajanj radi vodnih stavb ter investicij pa je odvisno, če je mogoče misliti na skupno delovanje Nemcev in Čehov tudi glede ne samo gospodarskih vprašanj.

Sofija 8. maja. Naučni minister Slavejkov je umrl.

Madrid 8. maja. Povodom štrajka tramvajskih kočijažev v Barceloni so se zgodili veliki izgredi. Vojaštvo je z veliko težavo napravilo red. Vlada je v Barceloni razglasila izjemno stanje.

Narodno gospodarstvo.

Kajenje, sredstvo zoper spomladanske mrazove.

Društvo za varstvo avstrijskega vin- stva je izdalo za vinorodne kraje na Niže- avstrijskem naslednji oklic:

Na podlagi lanskijh skušenj je dru- štvo sklenilo pozvati vse vinogradnike v vinorodnih krajih, naj določijo kurišča, da se bodo mogli vinogradi s skupnim delo- vanjem obvarovati pred nevarnim sovraž-

nikom, namreč pred spomladanskim mrazom.

Skušnje, ki so se s kajenjem dosedaj dosegle, in ki se vsem vinogradnikom priporočajo, obstoje v naslednjem:

1.) V vsaki vinorodni občini naj se določi kuraža, kakor sklone odbor. Vsi tozadevni stroški naj se izplačajo iz občinske blagajne ter naj se, če treba, pozneje poravnajo z občinskimi dokladi.

2.) Namen kajenju je, da se z njim prepreči, da se ozračje ne ohladi tako, da bi trtni pogajniki zmrznili. Vse trte ne zmrznejo pri enaki toplini, marveč je to odvisno od vrste trt, od kraja, od starosti itd. Vendar zadostuje, če je toplota le malo pod 0 (ničlo).

3.) S kajenjem se hoče doseči, da se v zrak vzdigne kolikor mogoče veliko pare, ki zmrznjenje najbolj zabranjuje. Radi tega naj se kadi z vlažnimi tvari, na pr. z vlažno steljo, z mahom, z gnojem, s trtnimi odpadki, s čreslom, itd. Smola, katran itd. stane preveč.

Priporočajo se, naj se najprej iz trtnih ali enakih odpadkov napravi kolobar, in v ta kolobar naj se namečejo tvarine, za kurjavo določene. Kolobar se zažge s slamo ali s petrolejem, da se hitreje vname.

4.) Neobhodno potrebno pa je, da se to kajenje izvršuje sporazumno, kajti le na ta način se doseže dober uspeh.

5.) Veliki ognji naj se napravijo na vseh za to pripravljenih krajih v vinogradu, kajti čim več jih je, tem bolje je. Z majhnimi ognji se ne doseže zaželeni uspeh.

6.) Da se ve ravnati, kdaj preti nevarnost, naj se v kakem, mrazu izpostavljenem vinogradu postavi toplomer približno 1/2 m nad zemljo. So pa tudi posebne priprave, ki z neko gotovostjo že na predvečer naznanjajo nastop mraza. Toplomer naj opazuje le dobro izšolana oseba.

7.) Zažgati se mora, kakorhitro toplomer kaže med + 1° in 0°, in če še vedno pada, posebno pa če je jasno in tiho vreme. Kajenje se mora nadaljevati do solnčnega vshoda. Če se med kajenjem pooblači ali če postane vetrovno in kaže, da mraza ne bode, naj se ogenj uduši, da se kurivo ne žge po nepotrebnem.

9.) Kajenje naj se ne izvršuje samo v nižavah, marveč tudi v visokih legah, ker se potem dim vleče v nižine ter tako najbrž vsled prenasajenja z vlago zabranjuje zmrznjenje.

10.) Vse, kar je za kajenje potrebno, naj se preskrbi pravočasno, da je pri rokah, kadar se potrebuje, kajti majhna zamuda utegne imeti prav zle posledice. Vinogradniki!

Boriti se moramo z mnogimi trtnimi škodljivci in z drugimi uimami, in v nekaterih vinorodnih krajih na Dolenjskem tudi s spomladanskimi mrazovi. Združite se torej ter poskrbite, da preženete tudi to uimo po nasvetih, kakršni so tu navedeni, in ki so se na Nižavstrijem dobro obnesli.

Društvo za varstvo avstrijskega vinstva v Kremsu podaja na zahtevo še posebno, natančnejša pojasnila ter sprejema naročila, in oddaja posebne za to napravljene toplomere po znižani ceni 6 K za komad.

Poleg tega važnega opomina se vinogradniki opozarjajo, naj že sedaj, to je v prvi polovici maja izvrše tudi neobhodno potrebno žveplanje.

Darila.

Upravništvu našega lista so poslali. Za družbo av. Cirila in Metoda. Gg. radovljiški naprednjaki 10 K, vsrdoščeni vlad poraza dr. Šusteršiča in njegove stranke, prepričani, da more njegova politična smrt le koristiti slovenskemu narodu. — Gosp. Franjo Arh, c. kr. davčni pristav v Kranju 6 K. — Izgubljena stava gosp. Avg. Tomašiča 5 K. — Gg. ptujski Slovenci o priliki Šusteršičeve justifikacije 8 K. — Gg. „fest fantje“ v veseli družbi v gostilni pri Valentinu na Dobravi 4 K 30 vin. — Gospica Tonica Majzeljeva v Belicerkvi 4 K 40 vin., koje so darovali neka gospa in več gospodov z željo, da bi se naše prekornostne družbe vsak Slovenec spomnil s malim prispevkom. — Skupaj 37 K 70 vin. — Živel!

Za Prešernov spomenik. Gospod Žarko Boltauer, c. kr. davčni pristav v Vipavi 4 K 40 vin., nabrane v veseli družbi. — Živel!

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletij dobro znanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkice prebavljanja. Originalna škatljica 2 K. Po poštenu povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan s varnostno znamko in podpisom. 1 (2-7)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 4. maja: Stanko Acceto, posestnikov sin, 41/2 leta, Prisojne ulice št. 7, vnetje ledvic. — Vinko Primec, paznikov sin, 4 mes., Poljanska cesta št. 66, božjast.

Meteorologično poročilo.

Vilina nad morjem 806.2 m. Srednji snečni tlak 786.0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Možna v 24 urah
7.	8. svečer	726.3	10.4	sl. sever	dež	26.3 mm.
8.	7. jutraj	726.5	10.2	sl. v. z. vzh.	oblačno	
	2. popol.	728.7	17.0	sl. j. zahod	pol. oblač.	

Srednja včerašnja temperatura 10.4°, normala: 13.0°.

Dunajska borza

dne 8. maja 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.55
Skupni državni dolg v srebru	98.10
Avstrijska zlata renta	118.-
Avstrijska krona renta 4%	97.55
Ogrska zlata renta 4%	117.50
Ogrska krona renta 4%	93.15
Avstro-ogrski bančni delnice	1871.-
Kreditne delnice	693.50
London vista	240.32 1/2
Nemški državni bankovci za 100 mark.	117.47 1/2
30 mark	23.51
30 frankov	19.09
Italijanski bankovci	90.55
C. kr. cekini	11.31

Zahvala.

Povodom prebride izgube našega ljubega soproga, oziroma očeta, starega očeta in tasta, gospoda

Josipa Flesch-a

c. kr. sodn. sluga v p., posestnika, imetelja srebrnega zaslužnega križca itd.

došlo nam je vsestransko toliko dokazov srčnega sočutja, da nam ni moči drugače kakor tem potom izrekat vsem najiskrenejšo zahvalo.

Posebej se zahvaljujemo prečastitemu g. dekanu za zadnjo tolažbo ter prečastiti duhovščini in velečenjenemu uradništvu c. kr. okrajnega sodišča, c. kr. davkarje itd., ter vsem prijateljem, znancem in drugim udeležencem za mnogo-brojno spremstvo; dalje se zahvaljujemo slavnemu občinskemu zastopu v Ribnici kakor tudi drugim občinskim zastopnikom, p. n. učiteljstvu s šolsko mladino, vsem zunanjim udeležencem, posebno zastopništvu tvrčke J. Kosler & Comp., gospodom pevcev za ganljivo in tolažljivo petje, kakor tudi vsem darovateljem prekrasnih venčev.

Vsem bodi izrečena najsrčnejša zahvala!

V Ribnici, dne 8. maja 1901.

(971)

Žalujoči ostali.

Popolna hrana, stanovanje, kopel, oskrbovanje, postrežba na dan od 4 K 50 vin. naprej. — V (839-4) maju in septembru še ceneje.

Zdravilišče Krapinske Toplice

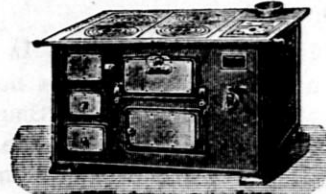
na Hrvatskem od zagorske železniške postaje „Zabok-Krapinske-Toplice“ oddaljene za jedno uro vožnje. so odprte od 15. aprila do konca oktobra. 30° do 35° R. gorke akrototerme, ki eminentno uplivajo proti protinu, mišični in členski revmi, in njih posledičnim boleznim, pri iskl. nevralgiji, kožnih boleznih in ranah, kronični Brightljevji bolezni, otrpjenju, pri najrazličnejših ženskih boleznih. — Velike basinske, polne, separate kopeli, kopeli v mramornatih banjah in prane kopeli, izvrstno urejene potilnice (sudariji), masaža, elektrika, šved. zdravila gimnastika. — Udobna stanovanja. Dobre in čiste drage restavracije; stalna topliška godba. Obširni senčni sprehodi itd. Od 1. maja vsak dan zveza po poštini omnibusih s postajo Zabok-Krapinske Toplice. Kopališki zdravnik dr. Ed. Mal. — Brošure se dobe v vseh knjigarnah. Prospekte in pojasaile pošilja kopališko ravnateljstvo.

(300-38)

S. Goldschmidt & sin

tovarna štedilnih ognjišč
Wels, Gornje Avstrijsko.

Prenosilna štedilna ognjišča v navadni opremljeni, kakor tudi z emajlom, porcelanom, z majolično opazbo, za hišna gospodinjstva, ekonomije, gostilne in zavode. — Dobivajo se lahko po vsaki renomirani trgovini z železnino. — Kjer ni zastopa, se naravnost pošilja. (923-4)

Staroslavno žvepleno kopališče na Hrvatskem Varždinske toplice

ob zagorski železnici (Zagreb-Čakovec).

Železniška postaja — pošta in brzojav.

Analiza po dvornem svetniku profesorju dr. Ludwigu I. 1894. 58° C vroč vrelc, žvepleno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skrnini in kostnini v členskih, boleznih v zgibih in otrpjenju po vnetih in zlomljenju kosti, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolki itd., ženskih boleznih, polnih in tajnih boleznih, kroničnih boleznih obistij, mehurnem kataru, škrofeljnih, angleški bolezni, kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenju po živem srebru ali svincu itd.

Pitno zdavljenje pri boleznih v žrelu, na jabolku, prsih, jetrih, v želodcu in v črevih, pri zlati žili itd. itd.

Elektrika. — Masaža.

Zdravilišče z vsem komfortom, vodovod iz gorskih vrelcev, zdravljenje z mrzlo vodo z douche — in po Kneippu, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekrasen velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdravniška godba, katero oskrbujejo člani orkestra zagrebske kr. opere. Plesne zabave, koncerti itd.

Na postaji Varždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnitvo kopališča.

Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik doktor A. Longhino. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštine prosto

(794-4)

oskrbnitvo kopališča.

Dne 4. aprila 1901 izgubil je nekdo

v Laverci 9072

listnico s 600 kronami.

Pošteni najditelj naj jo odda proti postavni nagradi v upravništvu „Slov. Nar.“.

2 vrtnarska učenca

vsprejme takoj

J. Wider

(976)

Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 6.

Firm. 98.

Posam. II. 30/2.

Razglas.

Objavlja se, da se je izvršil izbris v tusednem trgovinskem registru za posamezne tvrdke:

Ivan Kramar

trgovina z mešanim blagom v Idriji.

C. kr. deželno kot trgovsko sodišče v Ljubljani odd. III., dne 29. aprila 1901. (954)

Fino vino v steklenicah, Kulmbaško pivo v steklenicah, konjak, brinjevec, slivovko, Klauerjev „Triglav“

priporoča (12-104)

Edmund Kavčič

v Ljubljani, Prešernove ulice, nasproti pošte.

Gotov uspeh

imajo splošno priznane

Kaiser-jeve

karamele iz poprove mete

proti nedostajanju apetita, želodčnemu bolu, slabemu in pokvarjenemu želenju.

Pristne v zavojih po 25 vin. v Ljubljani pri: Mr. Ph. Mardetschlaeger-ju, v orlovi lekarni poleg železnega mostu; Milanu Leustek-u, v deželni lekarni pri Mariji pomagaj; Ubaldu pl. Trnkóczy-ju, v lekarni pri zlatem enorogu. V Novem mestu v lekarni S. pl. Sladojevič.

Nova trgovina

v zvezdi v Tambornino-vi hiši.

Prijazno naznanjam p. n. občinstvu, da sem isto otvorila s 1. majem v zalogi

z nakitnim, perilnim in pletenim blagom, kravtami itd.

Posebno priporočam cenjenim damam svoje podjetje in vabim uljudno na obilen obisk.

Z velespoštovanjem

(945-2)

Marija Vehovc.

Sloveči profesorji zdravilstva in zdravniški priporočajo

Želodčno tinkturo

lekarnarja Piccoli v Ljubljani

dvornega založnika Nj. Svetosti papeža

kot želenec krepiljoče in tek vzbujačo, dalje kot prebaviljenje in telesno odprje pospešujoč sredstvo posebno onim, ki trpé na navadnem telesnem zaprtju.

Razpošilja se proti povzetju v škatljicah po II. 12 in več steklenicah. (1368-31)

Brata Eberl

1842.

Ljubljana, Franciškanske ulice 4. Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice.

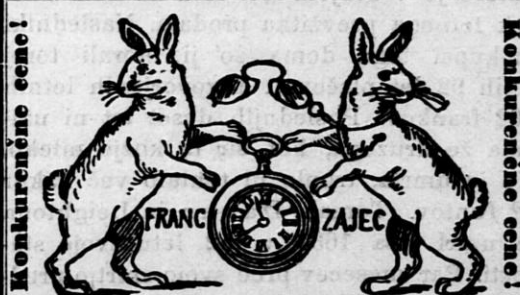
Slikarja napisov.

Stavbinska in pohištvena pleskarja. Prodaja oljnatih barv, lakov in firnežov na drobno in na debelo.

Velika izbira dr. Schöenfeld-ovih barv v tubah za akad. slikarje.

— Zaloga —

vsakovrstnih šopišev za pleskarje, slikarje in zidarje, številnega mazila za hrastove peče, karbolinskega itd. Posebno priporočamo al. občinstvu najnovejša, najboljša in neprecenljivo sredstvo za likanje svetlih tal pod imenom „Epidol“. Priporočamo se tudi al. občinstvu za vse v najino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznana rešeno in fino po najnižjih cenah.

Fr. P. Zajec

urar, trgovina z zlatino in srebrnino Ljubljana, Stari trg št. 28

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih avstroslovenskih zlatih in srebrnih ur. Nikelnasta remontoar ura... od gl. 1.00. Srebrna cilind. remontoar ura... 4.—. Trgovina vseh optičnih predmetov: očal, barometrov, termometrov, daljnogledov. Popravila se izvršujejo natančno in s jamstvom.

Anton Presker

krojač

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 6

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke,

jopic in plaščev za gospe,

uepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših usorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo.

Prodaja na drobno in debelo. Ceniki brezplačno.

Klobuke

najnovejši fačone

priporočam po nizki ceni.

J. S. Benedikt

20

Ljubljana, Stari trg, tik moje glavne prodajalne na voglu.

Obširno pisane ponudbe, s fotografijo in s prepiski spričeval
opremljene, naj se pošilja pod **W. 5275 Haasenstein & Vogler**
Dunaj I. (974—1)

Glavna slovenska hranilnica in posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

pisarna: na Kongresnem trgu št. 14, Souvanova hiša v Ljubljani,

sprejema in izplačuje hranilne vloge in

obrestuje po 4½% od dne vložitve do dne vzdige

brez odbitka in brez odpovedi.

Uradne ure od 8—12 dopoldne in od 3—6 popoldne.

Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pretrgalo.

(40—18)

Dr. M. Hudnik, predsednik.

Ustanovljeno 1872. — Zopet z zlato kolajno 1900 odlikovano. — Ustanovljeno 1872.

Hermana Janke
svetovnoslovit
obnovilec barve las

je najboljšo sredstvo svetla za barvanje las.

Brez svinca in žvepla. Po dvakratnem namazanju dob vsaki osiveli lasje zopet svojo prejšnjo pravo barvo, ne da bi se polt onesažila, ali lasje prišli ob barvo. Jamstvo za uspeh. Vporaba dosti ugodnejša in enostavnejša, kakor pri navadnih barvilih las. Jamstvo za brezopojno neškodljivost. Uradno preiskano in k prodaji dopuščeno. Najvišja odlikovanja, častna darila in zlate kolajne. Na željo se v finih salonih med česanjem povsem neopaženo uporablja.

Zahteva naj se pri nakupu vedno izrecno

Janke-jev obnovilec barve las.

Cena za karton gl. 2.— in gl. 6.—.

Herm. Janke, Berlin NW., Mittelstrasse 61.

Spričevalo: Gosp. dr. med. Bredow, Berlin, piše: Obnovilca barve las sem skrbno preiskoval in potrjujem v polnem prostem prepričanju, da je zmes za organizem, posebno za glavne in poltne živce povsem neškodljiva. Ako se po predpisu uporablja, je vseh nedvomen in trajen.

Za brade! Po Herm. Janke-jevi „nedosežni“ vodi za obveze brk ohranjuje se brke tudi brez obveze v trajni najboljši legi. 1 steklenica gl. 1.—.

Poševna palčica vsestransko kot najboljša priznana. à gl. 1.—. Veliki ilustrirani za brkine obveze cenik vseh parfum. specialitet last. izdelka pošilja se zastonj.

Dobiva se v glavni zalogi: S. Mittelbach, Dunaj, I., Hoher Markt 8. — V Ljubljani ima Otton Fettiich-Frankheim, Kongresni trg št. 17. (853—5)

„Pri Dolenjcu“, Dolenjska cesta, Ljubljana.

Naznanilo.

Najljubšeje naznanjam, da sem prevzel trgovino od gospoda H. Fajdige in ob enem priporočam slav. občinstvu veliko zalogo

vsakovrstnega špecerijskega blaga

in obče znanega Joštarskega pristnega žganja, kakor: brinjevec, slivovka, hrusevec, črešnjec, borovničar i. t. d., vse po najnižji ceni.

Postrežba hitra.

P. n. odjemalcem v Ljubljani pošiljam blago po naročilu brez vsakih stroškov v stanovanje. Za prav obilen obisk se priporočam (965—1)

Ljudevit Benedik

Ljubljana, Dolenjska cesta št. 8, „pri Dolenjcu“.

Najnovejše in najboljše v

klobukih

za gospode in dečke

izdelke prvih avstrijskih, nemških, italijanskih in angleških tovarn

priporoča v najbogatejši izbi in po najnižjih cenah

C. J. HAMANN

Mestni trg štev. 8.

Zaloga klobukov (621—6)

c. kr. privilegovanih dvornih klob. tovarn

W. Ch. Pless, Dunaj in J. Pichler, Gradec.

Klobuki se po lastni širjavi glave in po lastni napovedi oblike izdelujejo in se vzprejemajo stari klobuki za barvanje in modernizovanje.

F. Cassermann

krojač za civilne in raznovrstne uradniške uniforme

In poverjeni zalagatelj ces. kr. unif. blagajne drž. železnice uradnikov

Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slavemu občinstvu za izdelovanje civilnih jablek in nepremičljivih havelokov po najnovejši faconi in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

Gospodom uradnikom se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor: sablje, meče, klobuke itd., gospodom c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelavanje talarjev in baretov. 20

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

— urar —

v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi stenskih ur, budilk in salon-skih ur, vse samo dobre do najfinejši kvalitete po nizkih cenah.

Novosti v žepnih in stenskih urah so vedno v zalogi. 20

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Razpis natečaja.

V Osilnici ob Kolpi zidalo se bode novo posloje za dvorazredno ljudsko šolo.

Za to stavbo potrebna dela pri podiranju in kopanju, potem kamnoseška, tesarska, kleparska, zidarska, mizarska, ključavničarska, barvarska, steklarska in slikarska se razpišejo s tem v oddajo potom javnega pogajanja.

Dotični načrti, merila, proračuni stroškov in pogoji, kakor tudi vsa potrebna pojasnila so pri občinskem uradu v Osilnici ob Kolpi razpoloženi od danes naprej na vpogled vsakemu in vsaki čas. Glasom proračuna stroškov znašajo stavbni stroški skupno svoto 19456 K 62 h.

Ponudbe, katerim je napraviti primeren naslov in priložiti varščino v znesku 10%, ponudbene svote naj se vpošljejo brez vseh stroškov najkasneje do vštete 25. majnika 1901 podpisane odboru v roke njegovemu načelniku Josipu Ožuru, občinskemu predstojniku v Osilnici.

Vsa prej navedena in samo ta dela oddala se bodo skupaj le jednemu podjetniku.

Podpisani odbor pridržuje si pravico proste odločitve glede sprejema te ali one ponudbe in bode upošteval sploh le take ponudbe, katere bodo zadostovale navedenim in razun teh tudi v postavi z dne 26. gradna 1893 drž. zak. št. 193 označenim pogojem.

Odbor za zidanje novega šolskega poslopja v Osilnici

(969—1)

dne 5 majnika 1901.

Za pomladno in poletno dōbo

priporočam gospodarjem in kmetovalcem kakor tudi raznim podjetnikom svojo veliko zalogo potrebščin za stavbe: portland in roman cement, zelezo za vezi, storje, traverze, železniške šine, okove za vrata in okna, trombe, cevi za vodo-vode, stedišnike (Sparherde).

Potem poljedelske stroje: slamoreznice, gepeljne, mlatilnice, fino izdelane močne pluge, stroje za posnemanje smetane, stiskalnice za sadje, najnovejše trombe za gnojnice, in drugo potrebno orodje za poljedelstvo.

Razno orodje za kovače, ključavničarje in mizarje.

Nagrobne križe, vlitte kotle, jeklo za svedre, tehnične in uteže, kakor veliko izber v kuhinjski opravi itd. po jako nizkih cenah.

Fran Stupica,

trgovina z železnino in špecerijskim blagom.

Ljubljana,

Marija Terezije cesta št. 1, poleg gostilne Figovec.

Št. 169.

Uradno spričevalo.

(944—2)

Podpisano županstvo kupilo je maja meseca 1900 od tvrdke R. A. Smekal, podružnica Zagreb, po poslovdnji gospodu Fran Samsa malo snemalno brizgalnico na štirih kolesih, takozvano „Univerzalko“.

Resno se je rabila ta brizgalnica prvokrat pri velikem požaru dne 26ega aprila 1901 in smelo trdimo s prav dobrim uspehom, tako, da je bilo vse občinstvo z orodjem zadovoljno, ki dela mirno, a z gotovostjo.

Županstvo na Studencu-Igu, dne 30. aprila 1901.

Martin Zdravje l. r.

župan.

(Pečat.)

Opomba podružnice: Pretečeno leto se je prodalo te vrste brizgalnic „univerzalk“ na Kranjskem sedem, letos pa tudi že sedem. Vkupno na Kranjskem in Hrvaškem 43 komadov!

Za podružnico R. A. Smekal

Fran Samsa.

Naznanjam, da sem svojo

odvetniško pisarno

odprl

v Mariboru

v Kolaričevi hiši poleg novega poslopja za c. kr. okrožno sodišče (Gerichtshof — Mariengasse).

Maribor, 5. maja 1901.

Dr. Franjo Rosina

dosedaj odvetnik v Ljutomeru.

(959—2)

Optični zavod

J. P. GOLDSTEIN

Ljubljana, Pod trančo 1

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih očal, lovskih in potnih daljnogledov, kakor tudi vseh optičnih predmetov.

Zaloga fotografskih aparatov.

Vsa v to stroko spadajoča popravila in vnanja naročila točno in ceno. 20

Suknenih ostankov vedno veliko v zalogi.

Za pomladno in poletno sezono

se priporoča trgovina s suknenim, platnenim in manufakturnim blagom

Hugo Ihl

××× v Ljubljani ×××

v Spitalskih ulicah št. 4.

20

Vzorci na zahtevanje poštnine prosto.